

Głos Leszczyński

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.
Trzy bezpłatne dodatki tygodniowe:
Ognisko Domowe, Przyj. Rolnika i Arkusz powieść.

Ojczyznę
buduje się

spełnieniem
obowiązku!

Wyd.: Drukarnia Leszczyńska, Spółdz. z o.o.
Adres redakcji i administracji:
Leszno (Woj. Pozn.), ul. Wolności 21. — Tel. 61.

Nr. 206

LESZNO, niedziela dnia 9 września 1934 r.

Rok XV

O działalności P. C. K.

Od chwili powstania wogóle Czerwonego Krzyża miały obecnie 75 lat. Podczas wojny francusko-włosko-austriackiej w r. 1859 obywatel szwajcarski Henryk Dunant zorganizował na przedzie pierwszą pomoc rannym żołnierzom, którzy przechodzili straszliwe katusze na polu bitwy, zasłanym trupami, dęcznie oczekując pomocy. Nie znano wówczas zasady, by zarówno swoich, jak i przeciwnych rannych w bitwie otoczyć samą opieką. Wprowadził ją dopiero Dunant i odtąd stała się symbolem współczesnej cywilizacji, gdy chodzi o humanitarną pomoc rannym.

Przed wojną na ziemiach polskich, istniały i pracowały Czerwone Krzyże zaborców, do których społeczeństwo polskie, jak do wszystkiego, co pochodziło od zaborców, odnosiło się wrogo. Odrodzona Polska, walcząca na wszystkich frontach o utrwalenie granic, stworzyła i swój własny Czerwony Krzyż. Połączono w jedno działające na terenie Małopolski „Galicyjskie Tow. Dam i Panów Czerwonego Krzyża”, Wielkopolski „Samodzielny Oddział Czerwonego Krzyża w Wielkopolsce” — b. Kongresówki „Polski Komitet Pomocy Sanitarnej”. W kwietniu 1919 r. Polskie Czerwone Krzyże przystępuje już do genewskiej centrali, a w ciągu kilku miesięcy organizuje samodzielnie akcję sanitarną dla walczących żołnierzy. Podczas tych dwóch ciężkich lat 1919—1920 P. C. K. rozporządza już 30 szpitalami frontowymi, 10 pociągami i czółowkami sanitarnymi, 70 kolumnami dezynfekcyjnymi i żywnościowymi. Po skończonej wojnie P. C. K. uruchamia kilkadziesiąt punktów dla zdemobilizowanych żołnierzy, dla uchodźców z Rosji, Ukrainy i Litwy, dla chorych epidemicznych, dla głodnych. Wszelką pomoc sanitarną okazuje również P. C. K. podczas powstania śląskiego, wysyłając na Śląsk około 2 tys. wagonów żywności i środków sanitarnych, stwarzając dla powstańców 5 punktów sanitarno-odżywczych, które wydały ok. 100 tys. porcyj. Po zlikwidowaniu powstania P. C. K. brał udział w wymianie jeńców w Opolu. W sześciu transportach przyjeżdża 1392 jeńców Polaków i wydano 1163 Niemców. Buro wywiadowcze P. C. K. zarejestrowało w kartotekach półtora milj. meldunków o zmarłych poległych, rannych i zaginionych żołnierzach armii polskiej, załatwiono 120 tys. spraw wywiadowczych, pośrednicząco w wymianie jeńców.

Z uwagi na rozpaczliwą stan sanitarny na kresach, P. C. K. uruchomił ponad 30 placówek sanitarno-żywnościowych w różnych punktach nadgranicznych. Podjęto tam rozpaczliwą walkę z wycieńczeniem, tyfusem i gruźlicą. Rozdano wówczas kilkanaście milionów porcyj żywnościowych, całe wagony lekarstw, odzieży, bielizny. Wydałną tę pomoc okazał Amerykański Czerwony Krzyż wraz z Ligą Czerwonych Krzyży z Paryża.

Ta humanitarna praca P. C. K., który jak przedtem rannym żołnierzom, tak teraz miósł pomoc chorej, zębkanej głodem ludności cywilnej, wydała pożądane rezultaty. Zmniejszają

się śmiertelność, podniósł stan zdrowotny, zwłaszcza na kresach.

Pierwsze lata istnienia Polskiego Cz. Krz. były niezmiernie ciężkie, ale podobał on — i jak widać z powyższego — z doskonałym rezultatem, wszystkim obowiązkom. Potrafił stworzyć ogromne możliwości ratownicze, rozporządzał poleźnym aparatem personalnym i środkami materialnymi. Powstały one dzięki ofiarności publicznej, dzięki poparciu całego społeczeństwa P. C. K. miał w swoich szeregach ponad milion członków i był wówczas największą organizacją społeczną w Polsce. Ale lata pokoju zacierały w pamięci ludzkiej wspomnienia z lat wojny, wspomnienia głodów, epidemii, jako następstw wojny. Przyzwyczajono się widzieć P. Cz. Krz. na najbar-

ziej zagrożonych odcinkach frontu ludzkiego, nieszczęścia, na polu bitwy. Utrwalił się niesłuszny pogląd, że Polsce już nie zagraża wojna, ani klęski, a zatem silny i potężny Czerw. Krz. nie ma racji bytu, ilość członków znacznie zmalała.

Tymczasem pakt pokojowy węgrodrują do... lamusa, klęski żywiołowe, jak nas przekonała ostatnia powódź, nietylko są możliwe w Polsce, ale nawet przybierają postać prawdziwego kataklizmu.

Słowa Pana Prezydenta, Protoktatora Polsk. Czerw. Krzyża, że „Rozwój Czerwonego Krzyża, — to poczucie zwiększonego bezpieczeństwa w chwilach katastrofy” są wciąż aktualne.

Podniebnym szlakiem

Pierwsze etapy i wyniki lotu okrężnego.

Warszawa, 7.9. Lot okrężny rozpoczął się w piątek o g. 5 rano. Pogoda była dość pomyślna. Punkt o godz. 5 odleciała z lotniska mokotowskiego pierwsza piątka samolotów. Wśród nich odleciał polski lotnik Karpiński. W 5 min. później odleciała następna piątka. W ten sposób kolejno odleciały wszystkie samoloty w liczbie 32. Zaczęły się łuk na lotniskiem, każdy samolot zdązał szybko w kierunku Puttuska, aby następnie przelecieć granicę niemiecką i dotrzeć do pierwszego etapu, którym jest Królewiec, oddalony o 292 km. od Warszawy. Podczas startu spóźnił się nieco angielski lotnik, Macpherson. Lotnik włoski, Colombo, miał niemiły wypadek, mianowicie tuż przed startem zlamala mu się śrubka przy rozruszniku. Na szczęście uszkodzenie to wkrótce naprawiono.

Pierwszy przyleciał do Królewca lotnik niem. Franke, a 9 min. po nim, polski lotnik Karpiński. Lądowanie wszystkich samolotów odbywało się bez żadnego wypadku. Tłumy publiczności oglądały z wielkim zainteresowaniem polskie samoloty RWD-9 i P. Z. L. Z powodu złej pogody, zakazano lotnikom startować przez 3 godziny. Dopiero gdy mgła zaczęła rzednąć, pozwolono lotnikom odlecieć.

O godz. 9,36 odleciał z Królewca lotnik niem. Morzik, następnie kolejno odlecieli wszyscy inni zawodnicy. Do następnego etapu do Berlina przybyli wszyscy, z wyjątkiem polskiego lotnika Karpińskiego, który zmuszony był lądować przynusowo w miejscowości Gustebriesse, na Odrze, wskutek złamania się trybu napędu maszyny. Wysłano natychmiast na miejsce przy musowego lądowania specjalnego mechanika z częściami zapasowymi. Niemiecki lotnik Stein, musiał wylądować pod Berlinem z powodu defektu w przewodzie, doprowadzającym oliwę do motoru. Po godz. 12-tej lotnicy zaczęli odlatywać z Berlina w stronę Kolonii.

Na drodze między Królewcem a Berlinem rozpuła się burza. Znaczna część samolotów zdołała przybyć do

Berlina przed burzą, niektórzy jednak musieli walczyć z fatalnymi warunkami atmosferycznymi.

Karpiński.

Berlin, 7.9. Karpiński oświadczył, że zmuszony był do lądowania z powodu defektu silnika. Korzystając z uprzejmości władz niemieckich, które zajęły się zarówno nim, jak i aparatem, Karpiński otrzymał w krótkim czasie połączenie telefoniczne z Warszawą, gdzie złożył meldunek, prosząc o przysłanie mu samolotem części zamiennych. Lądowanie aparatu odbyło się gładko. Karpiński zaznaczył, że o ile dziś jeszcze otrzyma części zamiennne z Warszawy, to będzie mógł wystartować do dalszego lotu i spodziewa się nadrobić stracony czas.

Berlin — Kolonia.

Do trzeciego etapu lotu okrężnego Berlin—Kolonia pierwszy wystartował z Tempelhof o godz. 12,23 niem. Junck Francke i Osterkamp.

Z Polaków pierwszy o godz. 13,04 wystartował do Kolonii Balcer. O g. 13,15 — Bajan.

W Kolonii pierwszy wylądował o g. 14,28 Francke — następnie Junck, Osterkamp, Morzik. O godz. 15,21 wylądował Bajan.

Z Kolonii pierwszy wystartował do Brukseli o g. 14,51 Junck, Bajant wystartował o godz. 15,52.

Płonczyński z powodu defektu magneta musiał zamocować w Berlinie. Z Warszawy wyjechał szef pilotów linii lotniczych LOT, p. Klisz, pociągami do Poznania, skąd odleciał dziś w nocy do Berlina samolotem z pomocą lotniczą dla Płonczyńskiego.

W drodze z Berlina do Kolonii as lotnictwa włoskiego Colombo musiał przynusowo lądować i nadostał depeszę do kierownictwa Challenge'u, że z zawodów wycofuje się.

Kolonia — Bruksela — Paryż

Wszystkie samoloty polskie, z wyjątkiem 2 przyleciały do Brukseli. Nie przyleciał Karpiński oraz Płonczyński.

ski. Po krótkim postoju samoloty polskie wystartowały do Paryża.

Już na kilka godzin przed przybyciem lotników challenge'owych zgromadziły się na lotnisku w Orly liczne rzesze publiczności. Dopiero po godz. 17 przylecieli pierwsi lotnicy niemieccy. O 17,58 ukazał się na widnokręgu pierwszy samolot polski, pilotowany przez kpt. Gedgowda. Prawie równocześnie pojawiły się nad lotniskiem 2 następne samoloty polskie: Balcera i Dudzińskiego. W 2 min. później nadleciał Włodarkiewicz. Samoloty polskie powitał imieniem ambasady R. P. radca Frankowski i attache wojskowy i lotniczy płk. Bieszyński. Były też reprezentowane władze francuskie. Przybył poza tem bawiący w Paryżu wicemin. komunikacji inż. Bobkowsk. O godz. 20 zamknięto oficjalnie kontrolę.

Wieczorem lotnicy byli podejmowani przez Aeroklub francuski. Do godz. 21 z 32 samolotów, które wystartowały z Warszawy, 25 sygnalizowano na punkcie kontrolnym w Brukseli, a 24 wylądowało w Paryżu.

W dniu dzisiejszym rano wystartowali do dalszego lotu z Paryża do Bordeaux (450 km.) wszyscy prawie lotnicy. — Po przybyciu do Bordeaux dalsza droga prowadzi przez Pau, nad Apeninami do Madrytu, Sewilli. Lotnicy muszą osiągnąć jeszcze w ciągu dnia dzisiejszego Casablanca (Afryka), gdzie wyznaczony został nocleg.

Prezydent wyjechał do Spaly

Warszawa. — P. Prezydent Rzplitej wyjechał na tygodniowy odpoczynek do Spaly.

Rada Ligi Narodów

Genewa. Wczoraj przed południem rozpoczęła się pod przewodnictwem min. spraw zagran. Czechosłowacji Benesza sesja Rady Ligi Narodów. Najpierw odbyło się posiedzenie tajne.

Na porządku obrad posiedzenia jawnego nie było ciekawszych momentów. Następnie odbędzie się w sobotę o godz. 10,30.

Konferencja min. Becka i Barthou

Genewa. (PAT.) Min. Beck odbył dziś dłuższą konferencję z min. Barthou.

Min. Beck ustępuje?

Paryż. Prasa zamieszcza depeszę agencji „Radio” z Warszawy o możliwości zmiany składu rządu polskiego. Zmiany te miałyby pozostawać w związku z polityką zagraniczną obecnego gabinetu.

Zaznaczamy, że „Radio” jest prywatną, francuską agencją publicystyczną.

Bułgarski Mussolini

Sofia. Wieśniaki ze wsi Kneza ochrzcił swe dziecko imieniem Mussolini i zawiadomił o tem premiera włoskiego, w odpowiedzi na co otrzymał podarek 10.000 lirów na wychowanie dziecka.

